

Budući da su ankete jedan od vjerodostojnijih načina prikupljanja informacija o javnome mnijenju, činilo nam se kako ćemo tim putem i mi doći do odgovora na pitanje o najboljoj bjelovarskoj srednjoj školi. Kako veličina uzorka, sudeći prema predizbornim anketama, i nije tako važna, mi smo za anketiranje izabrali deset osoba, od kojih se sedmero izjasnilo za Medicinsku školu Bjelovar.

Da, to smo provjerili na slučajnom uzorku, što ne znači kako se našoj anketi, kao i anketama uopće, treba bezuvjetno vjerovati. Zbog toga smo, kao i zbog potvrde osobnoga dojma, odlučili o Medicinskoj školi saznati nešto više izravno u školi.

- Ova škola primjer je tijesne sprege obrazovanja i stvarnoga života. Naši učenici u medicinskim zanimanjima idu u školu u ciklusima: ujutro na vježbe od 7 do 10 sati, a poslije podne su od 13 do 19 sati u školi. To je vrlo, vrlo naporno. Naša je škola životna. Stalne su promjene... O svojoj bih školi mogla do jutra pričati. Ne mogu, naravno, osporiti vrijednosti drugih srednjih škola, i teško mi je tvrditi da je Medicinska škola Bjelovar stjegonoša bjelovarskog srednjoškolskog obrazovanja, ali ne želim ni zaniijekati aktivnosti u Medicinskoj školi koje većina drugih škola nema.

Tako govori Nena Arvay, dipl. ing., ravnateljica Medicinske škole Bjelovar, koja je već trinaest godina na čelu ove ponajbolje bjelovarske odgojno-obrazovne ustanove, i naglašava još jedan detalj koji se, nažalost, sve manje može uočiti u našim školama.

- Kod nas profesori nisu "profesori" samo 45 minuta, koliko traje školski sat, što je, također, jedan od faktora uspješnosti odgojno-obrazovne ustanove. Ja sam pobornik toga da onaj koji vodi mora istodobno biti i uzor i korektiv. Ja radim svaki dan od pola osam do pola četiri. Nikada ne odem, a da ne kažem svojim kolegicama i kolegama kada ću se vratiti. Vrata mog ureda uvijek su otvorena, i to ne samo u prenesenom značenju, nego kod mene u svakom trenutku, kada nekome nešto zatreba, mogu ući i učenici i profesori. U nekim se školama ravnateljima dolazi kroz tajništvo, a kod mene - ravno s hodnika. I nikada me to nije omelo u poslu, niti je to netko u školi zlorabio. Riječ je o otvorenosti i komunikaciji koje stvaraju međusobno povjerenje.

- kaže ravnateljica Arvay.

Inače, o Medicinskoj školi možete, gotovo, sve doznati iz odlične monografije tiskane 2010. povodom 50 godina škole, kao i iz preglednih ljetopisa, upravo je u pripremi onaj za prošlu školsku godinu, koji redovito izlaze od 2007., a, naravno, i s nezaobilazne web stranice. Doista, rijetka i vrijedna nakladnička aktivnost škole koja održava i nastavlja svoju tradiciju uz prepoznatljivi grafički (Miroslav Brletić) i vizualni identitet (Dubravko Adamović) čiji su autori naši ponajbolji likovni umjetnici. Zasluga za agilno izdavaštvo pripada školskoj knjižničarki Zorki Renić. Njenim dolaskom u školu, i predanim radom, obnovljen je i dopunjen knjižni fond, a redovito se, u suradnji s knjižničarkama ostalih srednjih škola, organiziraju izložbe, književni susreti, likovne radionice, tribine, predavanja...

Uz sve čime škola raspolaže, najveće njeno bogatstvo su njezini učenici. Trudimo se da mladima srednjoškolske godine budu jedne od najljepših u životu. Želimo ih naučiti korisnim znanjima iz zdravstvenoga područja, ali i iz svih područja rada i života. Nastojimo im pokazati da u ovoj maloj okolini ne žive sami, uvjeriti ih da ne mogu biti neosjetljivi za tuđe tjeskobe i

bolove, da je tolerancija jedna od velikih ljudskih vrijednosti, da je poštovanje bližnjega uvjet da bismo i sami bili poštovani.

Uspijevate li u današnje vrijeme opće nestašice financijskih sredstava osigurati optimalne uvjete za funkcioniranje svih aktivnosti u školi?

- Financiranje škole je bolno pitanje kao i kod drugih. Da nemamo program obrazovanja odraslih, teško bismo spajali kraj s krajem. Što se tiče nastavnoga materijala koji svakodnevno koristimo, imamo sve što nam je potrebno, ali moramo biti i jako štedljivi. Od obrazovanja odraslih kupili smo klima uređaje za jedan dio drugog kata i mislila sam kako ćemo svake godine moći klimatizirati po jedan dio zgrade, ali su došla tako teška vremena da smo stali. Nemamo više dovoljno novca. Neshvatljivo mi je zašto i druge škole nemaju program obrazovanja odraslih. Čini mi se da to treba raditi. Sve je više ljudi koji trebaju prekvalifikaciju. Više se ne može očekivati da će se s jednim zanimanjem moći dočekati mirovina. Što više znaš, više vrijediš. Mi u školi zagovaramo cjeloživotno obrazovanje. Ove ćemo godine upisati 13. generaciju njegovateljica čije obrazovanje traje 6 mjeseci. Taj je profil postao posljednjih godina jako tražen i većina se zaposli, a trend je takav da se i dalje otvaraju domovi za starije osobe koji moraju zaposliti stručne osobe. Sada intenzivno radimo na izradi programa za zanimanje dadilje. Mnogo djece čeka na vrtić i mnogi bi roditelji htjeli pronaći nekoga kvalificiranoga za čuvanje svoga djeteta. I zašto sada ne bismo obrazovali žene, posebno u našoj Medicinskoj školi, za posao čuvanja djece, posao koji mogu obavljati kod svoje kuće. Taj posao, ionako, rade žene, ali ponajčešće one koje za to nemaju dovoljno znanja - koje to rade iz srca. Zbog toga ih treba poučiti. Tu su još neka zanimanja koja se mogu koristiti u fizioterapiji, kao što su maseri, koje želimo uvesti u sustav obrazovanja odraslih.

RAVNATELJICA OTVORENIH VRATA

Autor Tugomir Pemper

Petak, 25 Siječanj 2013 00:20 - Ažurirano Srijeda, 25 Rujan 2013 14:30

